Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 21. júla 2011 [i 1]

Vec C-405/10

Staatsanwaltschaft Karlsruhe
proti
QB

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Amtsgericht Bruchsal (Nemecko)]

„Ochrana životného prostredia – Nariadenie (ES) č. 1013/2006 – Kontrola prepravy nebezpečného odpadu a iného odpadu – Zákaz vývozu katalyzátorov do Libanonu“

1. Táto vec sa týka nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu [2], zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 308/2009 z 15. apríla 2009 [3].

2. Nariadenie č. 1013/2006 zavádza postupy dozoru a kontroly prepravy nebezpečného odpadu a iného odpadu medzi členskými štátmi, rovnako ako aj medzi nimi a tretími štátmi.

3. Konkrétne článok 37 nariadenia č. 1013/2006 upravuje postup konzultácií s tretími štátmi na účel zistenia ich úmyslov, pokiaľ ide o nakladanie s určitými odpadmi. Takto majú tieto štáty možnosť rozhodnúť sa podrobiť tieto odpady zákazu vývozu na ich územie, stanoviť postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu alebo nestanoviť nijaký postup kontroly.

4. Po odpovediach poskytnutých uvedenými štátmi prijala Európska komisia nariadenie (ES) č. 1418/2007 [4] a zaviedla klasifikáciu odpadov v závislosti od týchto odpovedí. Navyše k trom možnostiam, ktoré boli navrhnuté Komisiou do nariadenia č. 1013/2006, toto nariadenie pridalo štvrtú možnosť klasifikácie, konkrétne dodržiavanie iných kontrolných postupov, ktoré budú pre prepravu odpadov zavedené na základe vnútroštátneho práva štátu určenia.

5. Pokiaľ teda ide o Libanon, Komisia zaradila odpady patriace do klasifikačnej skupiny B1120 do stĺpcov a) a d) prílohy nariadenia č. 1418/2007, ktoré zodpovedajú zákazu vývozu do Libanonu a dodržiavaniu ďalších postupov kontroly štátom určenia.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. EÚ L 190, s. 1.

3 Ú. v. EÚ L 97, s. 8, ďalej len „nariadenie č. 1013/2006“.

4 Nariadenie Komisie (ES) č. 1418/2007 z 29. novembra 2007 o vývoze na zhodnotenie určitého odpadu uvedeného v prílohe III alebo IIIA k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 do určitých krajín, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD o riadení pohybov odpadov cez štátne hranice (Ú. v. EÚ L 316, s. 6), v znení nariadenia Komisie (ES) č. 740/2008 z 29. júla 2008 (Ú. v. EÚ L 201, s. 36, ďalej len „nariadenie č. 1418/2007“).

6. Práve toto dvojaké zaradenie je predmetom tohto konania. Amtsgericht Bruchsal (Nemecko) má pochybnosti o výklade tejto klasifikácie. Pýta sa totiž, či je účinkom tejto klasifikácie jednoznačný zákaz vývozu odpadov skupiny B1120 do Libanonu alebo či predsa len upravuje možnosť vývozu tohto odpadu.

7. V týchto návrhoch vysvetlím dôvody, pre ktoré zastávam názor, že článok 37 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s prílohou nariadenia č. 1418/2007 treba vykladať v tom zmysle, že vývoz odpadov skupiny B1120 do Libanonu je zakázaný.

I – Právny rámec

A – Bazilejský dohovor

8. Dohovor o riadení pohybu nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní bol podpísaný v Bazileji 22. marca 1989 a ratifikovaný v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 93/98/EHS z 1. februára 1993[5].

9. Cieľom Bazilejského dohovoru je na medzinárodnej úrovni kontrolovať nakladanie s nebezpečnými odpadmi pri rešpektovaní ľudského zdravia a životného prostredia. Jeho cieľom je najmä znížiť objem cezhraničného pohybu nebezpečného odpadu a iných odpadov.

10. Takto preambula tohto dohovoru uvádza vo svojom prvom, šiestom až ôsmom a desiatom odôvodnení:

„S VEDOMÍM nebezpečenstva poškodzovania ľudského zdravia a životného prostredia spôsobeného nebezpečnými odpadmi a inými odpadmi a ich pohybom cez štátne hranice,

…

PLNE UZNÁVAJÚC, že každý štát má zvrchované právo zakázať vstup nebezpečných odpadov alebo iných odpadov zahraničného pôvodu na svoje územie alebo ich tam zneškodňovať,

UZNÁVAJÚC AJ rastúce úsilie o dosiahnutie zákazu pohybu nebezpečných odpadov cez štátne hranice a ich zneškodňovanie v iných štátoch, najmä v rozvojových krajinách,

súc presvedčené, že nebezpečné odpady a iné odpady by sa mali zneškodňovať v štáte, v ktorom vznikli, ak je to v súlade s účinným nakladaním s nimi a prijateľné z hľadiska životného prostredia,

…

s úmyslom, aby zvýšená kontrola pohybu nebezpečných odpadov a iných odpadov cez hranice štátov pôsobila ako podnet na také nakladanie s odpadmi, ktoré bude prijateľné z hľadiska životného prostredia, a na obmedzenie rozsahu tohto pohybu cez hranice štátov“.

11. Uvedený dohovor upravuje tiež klasifikáciu odpadov podľa stupňa ich nebezpečnosti. Na základe článku 1 ods. 1 písm. a) a b) Bazilejského dohovoru sú odpady, ktoré sú uvedené v jeho prílohe I, považované za nebezpečné odpady, rovnako ako aj tie, ktoré sa na uvedenom zozname neobjavujú, ale ktoré sú predsa len definované ako, alebo sú označené za, nebezpečné odpady na základe vnútroštátnej legislatívy vyvážajúcej, dovážajúcej alebo tranzitnej zmluvnej strany.

5 Ú. v. ES L 39, s. 1, ďalej len „Bazilejský dohovor“.

12. Okrem toho je v prílohe I písm. a) uvedeného dohovoru uvedené, že odpady vymenované v prílohe IX uvedeného dohovoru nie sú považované za nebezpečné v zmysle jeho článku 1 písm. a).

13. Medzi odpadmi uvedenými v prílohe IX Bazilejského dohovoru sa objavujú použité katalyzátory, zaradené pod kódom B1120.

B – Právo Únie

1. Nariadenie č. 1013/2006

14. Na základe odôvodnenia č. 1 je hlavným cieľom a zložkou nariadenia č. 1013/2006 ochrana životného prostredia.

15. Na tento účel nariadenie zavádza kontrolné postupy a režimy prepravy odpadu v závislosti od pôvodu, miesta určenia a trasy prepravy, ako aj druhu prepravovaného odpadu.[6] Cieľom zavedeného režimu je tiež vykonať záväzky vyplývajúce z Bazilejského dohovoru[7] a začleniť do práva Únie obsah rozhodnutia Rady Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj K(2001) 107 v konečnom znení, ktoré sa týka revízie rozhodnutia Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj K(92) 39 v konečnom znení, o riadení pohybov odpadov určených na činnosti zhodnotenia cez hranice štátov[8].

16. Presnejšie, nariadenie č. 1013/2006 sa uplatňuje na cezhraničnú prepravu odpadu medzi členskými štátmi Európskej únie, medzi Úniou a členskými štátmi Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO), medzi Úniou a členskými štátmi OECD, rovnako ako aj medzi Úniou a tretími štátmi, ktoré sú zmluvnými štátmi Bazilejského dohovoru. Pre každý z týchto druhov prepravy stanovuje osobitný postup dozoru a kontroly.

17. Okrem iného toto nariadenie zavádza tri zoznamy odpadov v závislosti od stupňa ich nebezpečnosti a v dôsledku toho v závislosti od kontrolného postupu, ktorý treba v ich prípade dodržiavať. Takto príloha III uvedeného nariadenia zavádza zelený zoznam odpadov. Tieto odpady sú v zásade podrobené iba všeobecným požiadavkám na informácie. Odpady podrobené postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu sú uvedené v prílohe IV nariadenia č. 1013/2006, nazývanej žltý zoznam odpadov. Napokon odpady uvedené v prílohe V tohto nariadenia sú odpadmi podliehajúcimi zákazu vývozu.

18. Keď dochádza k preprave odpadu vo vnútri Únie, či už prechádza tretími štátmi, alebo nie, článok 18 uvedeného nariadenia stanovuje, že odpady uvedené na zelenom zozname musia byť sprevádzané viacerými dokumentmi, ako je meno osoby, ktorá organizuje prepravu, skutočné množstvo prepravovaných odpadov alebo ešte údaje zariadenia na zhodnocovanie odpadu, rovnako ako aj zmluvou o preprave medzi osobou, ktorá organizuje túto prepravu, a príjemcom.

19. Článok 35 nariadenia č. 1013/2006 upravuje osobitný postup vývozu do členských štátov EZVO, ktoré sú zmluvnými stranami Bazilejského dohovoru. Podľa tohto postupu je preprava odpadu, na ktorý sa uplatňuje toto ustanovenie, podrobená postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu medzi príslušnými organmi štátu odoslania a príslušnými orgánmi štátu určenia.

6 Pozri článok 1 ods. 1 uvedeného nariadenia.

7 Pozri odôvodnenie č. 3 nariadenia č. 1013/2006.

8 Ďalej len „rozhodnutie OCDE“.

20. Pokiaľ ide o vývoz odpadov do štátov, na ktoré sa neuplatňuje rozhodnutie OECD a medzi ktoré patrí Libanonská republika, článok 36 ods. 1 písm. a) a f) nariadenia č. 1013/2006 stanovuje, že je z Únie zakázaný vývoz nebezpečných odpadov uvedených v prílohe V tohto nariadenia určených na zhodnotenie v týchto štátoch, rovnako ako aj vývoz odpadov, ktorých dovoz bol zakázaný štátom určenia.

21. Pokiaľ ide o odpady vymenované konkrétne v prílohe III uvedeného nariadenia, ktorá preberá zoznam uvedený v prílohe IX Bazilejského dohovoru a ktorého súčasťou sú použité katalyzátory, tie sú predmetom osobitného postupu vývozu do štátov, na ktoré sa neuplatňuje rozhodnutie OECD, pokiaľ ich vývoz nie je už zakázaný na základe článku 36 nariadenia č. 1013/2006.

22. Článok 37 ods. 1 tohto nariadenia totiž predovšetkým stanovuje, že Komisia zašle do 20 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti uvedeného nariadenia písomnú žiadosť každému štátu, na ktorý sa neuplatňuje rozhodnutie OECD, na účely na strane jednej získania písomného potvrdenia, že z Únie možno vyvážať odpad na zhodnotenie v tejto krajine, a na strane druhej na účely získania informácie o tom, aký kontrolný postup sa prípadne bude uplatňovať v štáte určenia.

23. Normotvorca Únie uvádza, že každý štát, na ktorý sa rozhodnutie OECD neuplatňuje, bude mať možnosť voľby medzi týmito troma možnosťami:

– zákaz vývozu,

– postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu, ako je opísaný v článku 35 nariadenia č. 1013/2006, alebo

– žiadna kontrola v krajine určenia.[9]

24. Komisia potom musí prijať nariadenie zohľadňujúce všetky takto prijaté odpovede.[10] Ak štát nevydal potvrdenie podľa článku 37 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 alebo ak sa z akéhokoľvek dôvodu nepodarilo so štátom nadviazať kontakt, automaticky platí, že odpady možno vyvážať za podmienky splnenia postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu, ako je opísaný v článku 35 tohto nariadenia.[11]

2. Nariadenie č. 1418/2007

25. Po doručení odpovedí štátmi, na ktoré sa rozhodnutie OECD nevzťahuje, prijala Komisia v súlade s článkom 37 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 nariadenie č. 1418/2007. Ako sme už videli, cieľom neskôr uvedeného nariadenia je zavedenie kontrolných postupov vzťahujúcich sa na vývoz odpadov, ktoré sú určené na zhodnocovanie v týchto štátoch a ktorých vývoz nebol zakázaný na základe článku 36 nariadenia č. 1013/2006.[12]

26. Keďže niektoré z uvedených štátov vo svojej odpovedi uviedli, že majú v úmysle uplatniť na základe svojho vnútroštátneho práva odlišné postupy kontroly, ako sú tie uvedené v článku 37 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006[13], Komisia pridala dodatočnú možnosť k tým, ktoré už boli v tomto ustanovení vymenované.

9 Pozri článok 37 ods. 1 druhý pododsek písm. a) až c) tohto nariadenia.

10 Pozri článok 37 ods. 2 prvý pododsek uvedeného nariadenia.

11 Pozri článok 37 ods. 2 druhý pododsek uvedeného nariadenia.

12 Pozri článok 1 nariadenia č. 1418/2007, rovnako ako aj jeho odôvodnenia č. 1 až 3.

13 Pozri odôvodnenie č. 6 nariadenia č. 1418/2007.

27. Takto príloha nariadenia č. 1418/2007 stanovuje, že štáty, na ktoré sa rozhodnutie OECD neuplatňuje, si môžu vybrať, pokiaľ ide o odpady uvedené v prílohách III a IIIA nariadenia č. 1013/2006, medzi:

– Zákazom,

– postupom predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu, ako je opísaný v článku 35 nariadenia č. 1013/2006,

– žiadnou kontrolou v krajine určenia, alebo

– inými kontrolnými postupmi dodržiavanými v krajine určenia v súlade s príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi.

28. Okrem toho článok 1a nariadenia č. 1418/2007 uvádza, že ak štát vo svojej odpovedi na písomnú žiadosť zaslanú Komisiou v súlade s článkom 37 ods. 1 prvým odsekom nariadenia č. 1013/2006 uvádza, že nebude zakazovať prepravu určitého odpadu a ani nebude uplatňovať postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu podľa článku 35 tohto nariadenia, článok 18 uvedeného nariadenia sa primerane uplatní na tieto prepravy.

C – Vnútroštátne právo

29. § 326 ods. 2 trestného zákona (Strafgesetzbuch) stanovuje trest odňatia slobody v trvaní až piatich rokov alebo peňažný trest pre osoby, ktoré prepravujú odpady, v zmysle odseku 1 tohto paragrafu [14], v rozpore so zákazom alebo bez potrebného povolenia na územie, ktoré spadá do územnej pôsobnosti uvedeného ustanovenia, z tohto územia alebo cez toto územie.

30. Podľa § 326 ods. 5 bodu 1 tohto zákonníka, ak páchateľ spácha uvedený čin z nedbanlivosti, môže mu byť uložený trest odňatia slobody v trvaní až troch rokov alebo peňažný trest.

31. Okrem toho § 2 nariadenia o pokutách za prepravu odpadu (Abfallverbringungsbußgeldverordnung) v znení účinnom 18. novembra 2009 stanovuje, že priestupku sa dopúšťa osoba, ktorá porušila nariadenie č. 1418/2007 tým, že úmyselne alebo z nedbanlivosti vyviezla odpady, ktorých vývoz je na základe prílohy tohto nariadenia zakázaný.

II – Spor vo veci samej

32. QB, nemecká štátna príslušníčka, je konateľkou spoločnosti ALU-KAT GmbH, ktorej sídlo je v meste Bruchsal (Nemecko). Predmetom podnikania tejto spoločnosti je najmä zhodnocovanie a zneškodňovanie kovového odpadu, ako sú napríklad automobilové katalyzátory.

33. QB v bližšie neurčenom čase okolo 25. mája 2009 odoslala 3 794 použitých automobilových katalyzátorov do Rotterdamu (Holandsko). Tieto katalyzátory mali byť následne prepravené ako odpad v kontajneroch spoločnosti AWADA Company for General Trading, ktorá sa nachádza v Libanone, na účely ich zhodnotenia alebo zneškodnenia. Uvedené katalyzátory boli zadržané holandskými colnými orgánmi.

14 Ide napríklad o odpady, ktoré obsahujú alebo môžu vytvárať jedy alebo zárodky všeobecne nebezpečných chorôb prenosných na človeka alebo zvieratá alebo ktoré sú z dôvodu ich druhu, povahy alebo množstva spôsobilé trvalo znečistiť alebo inak zhoršiť kvalitu vody, ovzdušia alebo pôdy alebo ohroziť populáciu zvierat či rastlín [pozri § 326 ods. 1 body 1 a 4 písm. a) a b) trestného zákona].

34. Vnútroštátny súd uvádza, že QB vedela, že katalyzátory patrili do skupiny B1120 prílohy IX Bazilejského dohovoru a že boli uvedené v stĺpci a) prílohy nariadenia č. 1418/2007, a že teda ich preprava do Libanonu je zakázaná.

35. Staatsanwaltschaft Karlsruhe (Prokuratúra v Karlsruhe) obžalovala QB zo spáchania trestného činu podľa § 326 ods. 2 trestného zákona a spáchania priestupku podľa § 2 ods. 1 nariadenia o pokutách za prepravu odpadu tým, že odoslala automobilové katalyzátory do Rotterdamu na účel ich vývozu do Libanonu.

36. Vnútroštátny súd uvádza, že treba pripustiť, že odpad patriaci do skupiny B1120 je uvedený v stĺpci a) prílohy nariadenia č. 1418/2007, ale objavuje sa aj v jej stĺpci d), ktorý uvádza, že štátom určenia budú dodržiavané iné kontrolné postupy na základe jeho vnútroštátneho práva.

37. Keďže Amtsgericht Bruchsal má pochybnosti o výklade článku 37 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s prílohou nariadenia č. 1418/2007, rozhodol sa prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 37 nariadenia (ES) č. 1013/2006... v spojení s nariadením (ES) č. 1418/2007... vykladať v tom zmysle, že platí zákaz prepravy odpadov skupiny B1120 prílohy IX Bazilejského dohovoru... do Libanonu?“

III – Moja analýza

38. Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v zásade pýta, či článok 37 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s prílohou nariadenia č. 1418/2007 treba vykladať v tom zmysle, že odpady zaradené v skupine B1120 sú predmetom zákazu vývozu do Libanonu.

39. Ťažkosti, s ktorými sa stretáva vnútroštátny súd, sú spôsobené skutočnosťou, že v prílohe nariadenia č. 1418/2007 sú katalyzátory, ktoré patria do skupiny B1120, zaradené zároveň do stĺpca a) aj do stĺpca d) tejto prílohy.

40. Zaradenie do stĺpca a) uvedenej prílohy však znamená, že tam uvedené odpady sú predmetom zákazu vývozu, zatiaľ čo zaradenie do stĺpca d) tej istej prílohy znamená, že štátom určenia bude pri preprave odpadu dodržaný osobitný postup kontroly.

41. Vec má pre QB zásadný význam, pretože ak neexistuje zákaz prepravy odpadov skupiny B1120 do Libanonu, znaky trestného činu trestaného nemeckým trestným právom nie sú splnené.

42. V nasledujúcej analýze vysvetlím dôvody, pre ktoré zastávam názor, že odpady patriace do skupiny B1120 sú predmetom zákazu vývozu do Libanonu.

43. Dvojakú klasifikáciu týchto odpadov v stĺpcoch a) a d) prílohy nariadenia č. 1418/2007, ktorá sa javí trochu rozporuplná, možno vysvetliť tým, že keď Komisia požiadala štáty, na ktoré sa rozhodnutie OECD nevzťahuje, aby uviedli, aké sú ich úmysly vo vzťahu ku klasifikácii odpadov, niektoré z týchto štátov uviedli, že majú v úmysle uplatňovať na základe svojho vnútroštátneho práva odlišné postupy kontroly, ako sú tie uvedené v článku 37 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006. [15]

44. Pripomínam, že na základe tohto ustanovenia majú uvedené štáty v zásade na výber medzi troma možnosťami, pokiaľ ide o prepravu odpadov, konkrétne jednoznačný zákaz prepravy, postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu alebo neexistenciu kontroly.

15 Pozri odôvodnenie č. 6 nariadenia č. 1418/2007.

45. Pokiaľ ide o Libanon, z pripomienok predneseným Komisiou vyplýva, že libanonský minister životného prostredia listom z 23. júna 2007 zaslal vyplnený dotazník, v ktorom pri odpadoch skupiny B1120 vyznačil stĺpec 1 tohto dotazníka, ktorý zodpovedá stĺpcu a) prílohy nariadenia č. 1418/2007, konkrétne zákazu vývozu. [16]

46. Okrem toho libanonský minister životného prostredia v tomto liste spresnil, že zoznam poskytnutý príslušnými libanonskými orgánmi má iba vysvetľujúcu povahu, keďže klasifikácia odpadov v Libanone sa môže líšiť od klasifikácie zavedenej Komisiou. [17]

47. Práve uvedený list motivoval rozhodnutie Komisie pridať odpady skupiny B1120 tiež do stĺpca d) prílohy nariadenia č. 1418/2007 vo vzťahu k Libanonu. [18]

48. Znamená teda toto doplnenie to, že tieto odpady možno vyvážať z Únie do Libanonu?

49. Komisia je názoru, že od okamihu, keď sa uvedené odpady objavujú v stĺpci a) prílohy nariadenia č. 1418/2007, ich vývoz do Libanonu musí byť zakázaný, pričom pre tento záver je bezpredmetná zmienka v stĺpci d) tej istej prílohy.

50. S týmto názorom súhlasím z nasledujúcich dôvodov.

51. Videli sme, že prvoradým cieľom nariadenia č. 1013/2006 je ochrana životného prostredia. V tomto ohľade Súdny dvor v rozsudku z 8. septembra 2009, Komisia/Parlament a Rada, [19] uviedol, že toto nariadenie je predovšetkým zamerané tak prostredníctvom svojho cieľa, ako aj obsahu na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia proti potenciálne škodlivým účinkom cezhraničnej prepravy odpadu. [20] Na tento účel a v súlade so záväzkami členských štátov podľa Bazilejského dohovoru zaviedol normotvorca Únie systém dozoru a kontroly prepravy odpadov vnútri Únie, ako aj pre prípad prepráv z tretích štátov a do tretích štátov.

52. Pripomínam tak, že pre prepravy odpadov vnútri Únie, či už prechádzajú cez tretie štáty, alebo nie, a pre prepravy z Únie do členských štátov EZVO predstavuje spoločný uplatniteľný základ hlava II nariadenia č. 1013/2006 [21]. V oboch prípadoch musí osoba, ktorá prepravuje odpady, túto prepravu vopred oznámiť a získať súhlas príslušných orgánov štátu určenia. [22]

53. Pokiaľ ide o prepravu odpadov do štátov, na ktoré sa rozhodnutie OECD neuplatňuje, existuje osobitný režim. Normotvorca Únie totiž zaviedol postup konzultácií s týmito štátmi na účel určenia, aké sú ich úmysly vo vzťahu k preprave odpadov uvedených v prílohe III nariadenia č. 1013/2006 [23], ktorých súčasťou sú katalyzátory.

16 Pozri body 4 a 5 pripomienok Komisie. Pozri tiež list libanonského ministra životného prostredia na internetovej stránke http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2007/july/tradoc_135243.pdf.

17 Pozri bod 6 pripomienok Komisie. Pozri tiež list citovaný v poznámke pod čiarou 16, ktorý uvádza:
„… due to the fact that… Questionnaire [relating to Regulation (EC) N. 1013/2006] adopted a codification for waste that differs from adopted Lebanese National codification, the information contained in this questionnaire is provided for reference only. [The Ministry of Environment] does not assume any responsibility whatsoever in connection with or resulting from any error or omission in connection with or resulting from the gathering of data, findings and interpretation or use thereof by the European Commission or any third party."

18 Pozri bod 14 pripomienok Komisie.

19 C-411/06, Zb. s. I-7585.

20 Bod 62.

21 Pozri článok 3 a článok 35 ods. 1 tohto nariadenia.

22 Pozri článok 9 ods. 1 uvedeného nariadenia.

23 Pozri článok 37 tohto nariadenia a bod 4.2.6 ods. 5 dôvodovej správy k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady z 30. júna 2003 o preprave odpadov [KOM(2003) 379 v konečnom znení].

54. Uvedené štáty sa konkrétne môžu rozhodnúť pre jednoznačný zákaz vývozu určitých odpadov. Táto uznávaná možnosť je podľa môjho názoru odrazom ich suverénneho práva zakázať vstup na ich územie alebo zneškodňovanie na ich území nebezpečných odpadov a iných odpadov zahraničného pôvodu. [24]

55. Libanonský minister životného prostredia jasne vyjadril toto právo, keď v dotazníku zaslanému Komisii uviedol, že vývoz odpadov patriacich do skupiny B1120 na libanonské územie je zakázaný. [25]

56. Podľa môjho názoru od okamihu, keď Libanonská republika vyjadrila svoju vôľu zakázať dovozy týchto odpadov na svoje územie, je Únia povinná rešpektovať túto vôľu a nemôže stanovovať iné postupy.

57. V tomto ohľade článok 37 ods. 3 nariadenia č. 1013/2006 a článok 1a nariadenia č. 1418/2007 uvádzajú, že keď štát vo svojej odpovedi na písomnú otázku zaslanú Komisiou v súlade s článkom 37 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 uvedie, že nebude zakazovať prepravu určitého odpadu a ani nebude uplatňovať postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu uvedený v článku 35 tohto nariadenia, primerane sa na tieto prepravy uplatní článok 18 uvedeného nariadenia. Rovnako na základe článku 37 ods. 2 druhého odseku nariadenia č. 1013/2006, ak štát neoznámil svoje úmysly, pokiaľ ide o postupy, ktoré bude uplatňovať pri prepravách odpadov určených na jeho územie, uplatňuje sa postup predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu uvedený v článku 35 tohto nariadenia. [26]

58. Toto jasne preukazuje, že Únia môže uplatňovať postup uvedený v článku 18 nariadenia č. 1013/2006 alebo postup uvedený v jeho článku 35 len vtedy, keď sa štát určenia rozhodol nevykonávať kontrolu prepráv odpadov alebo keď neoznámil svoje úmysly.

59. Tak to nie je v tomto prípade, pretože Libanonská republika jasne vyjadrila svoju vôľu zakázať dovoz odpadov patriacich do skupiny B1120 na svoje územie.

60. Účinkom doplnenia stĺpca d) do prílohy nariadenia č. 1418/2007 nemôže byť konanie v rozpore s touto vôľou.

61. Ako sme už videli, odôvodnenie č. 6 tohto nariadenia vysvetľuje, že toto doplnenie je dôsledkom odpovede poskytnutej určitými štátmi, v ktorej oznámili svoj úmysel dodržiavať kontrolné postupy uplatniteľné podľa vnútroštátneho práva, ktoré sa odlišujú od postupov stanovených normotvorcom Únie.

62. Okrem toho Komisia v pripomienkach, ktoré predniesla pred Súdnym dvorom, vysvetľuje, že stĺpec d) tejto prílohy bol pridaný preto, lebo Únia nemôže tretím štátom, ako je napríklad Libanonská republika, prikazovať vykonávanie kontrol pri dovozoch alebo rozhodovať o metódach týchto kontrol, keď už existujú. [27] Rovnako Komisia uvádza, že keďže libanonský minister životného prostredia vo svojej odpovedi uviedol, že Libanonom používaná klasifikácia odpadov sa môže líšiť od klasifikácie používanej normotvorcom Únie, Komisia si želala upriamiť pozornosť podnikov usadených v Únii na skutočnosť, že je možné, že dovoz určitých odpadov bude príslušnými libanonskými orgánmi zamietnutý, aj keby klasifikácia používaná normotvorcom Únie taký dovoz povoľovala. [28]

24 Pozri šieste odôvodnenie Bazilejského dohovoru a odôvodnenie č. 9 nariadenia č. 1013/2006.

25 Pozri list citovaný v poznámke pod čiarou 16.

26 Pozri tiež odôvodnenie č. 5 nariadenia č. 1418/2007.

27 Pozri bod 16.

28 Tamže.

63. Keď teda taký tretí štát, ako je Libanonská republika, jasne uviedol, že zakazuje dovoz odpadov patriacich do skupiny B1120 na svoje územie, súčasné zaradenie týchto odpadov do stĺpca d) prílohy nariadenia č. 1418/2007 nemá iný cieľ ako upozorniť dotknuté osoby na skutočnosť, že tento štát si vyhradzuje suverénne právo zaviesť postupy kontroly a dozoru prepravy odpadov, ktoré budú odlišné od tých, ktoré upravuje normotvorca Únie, rovnako ako aj suverénne právo odmietnuť dovoz určitých odpadov na základe odlišnej klasifikácie, ako je klasifikácia používaná právom Únie.

64. Napokon poznamenávam, že pokiaľ ide o Libanon, všetky odpady uvedené v prílohe nariadenia č. 1418/2007 sú okrem stĺpcov a) alebo b) predmetom zaradenia aj do stĺpca d). To podľa môjho názoru jasne preukazuje, že účinkom zaradenia do stĺpca d) nie je podrobenie predmetných odpadov inému postupu, ako je postup slobodne vybraný Libanonskou republikou. V opačnom prípade by to znamenalo nie len úplne zbaviť postup konzultácie uvedený v článku 37 nariadenia č. 1013/2006 užitočného účinku, ale tiež a predovšetkým opovrhnúť suverénnym právom tretích štátov stanoviť postupy uplatniteľné na prepravy odpadov určených na ich územie.

65. V každom prípade, ak by z dôvodu dvojakého zaradenia odpadov patriacich do skupiny B1120 do stĺpcov a) a d) prílohy nariadenia č. 1418/2007 pretrvávali pochybnosti, pokiaľ ide o postup, ktorý treba pri preprave týchto odpadov do Libanonu využiť, som názoru, že cieľ nariadenia č. 1013/2006 nariaďuje vybrať si riešenie, ktoré je najviac spôsobilé ochrániť ľudské zdravie a životné prostredie.

66. V tomto ohľade pripomínam, že toto nariadenie je predovšetkým zamerané tak prostredníctvom svojho cieľa, ako aj obsahu na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia proti potenciálne škodlivým účinkom cezhraničnej prepravy odpadu.[29] To platí tak pre Úniu, ako aj pre tretie štáty, do ktorých sú tieto odpady z Únie vyvážané.[30]

67. Z tohto dôvodu zmluvné strany Bazilejského dohovoru, vedomé si najmä škôd, ktoré by mohli na ľudskom zdraví a na životnom prostredí spôsobiť cezhraničné pohyby nebezpečného odpadu a iného odpadu, sú názoru, že tieto odpady by sa mali zneškodňovať v štáte, v ktorom vznikli, ak je to v súlade s účinným nakladaním s nimi a prijateľné z hľadiska životného prostredia.[31] Rovnako by mala mať zvýšená kontrola týchto cezhraničných pohybov za následok zníženie ich objemu.[32]

68. Zdá sa teda, že obmedzenie prepráv odpadov je cieľom, ktorý treba dosiahnuť na účely lepšej ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Normotvorca Únie túto vôľu sám vyjadril v odôvodnení č. 8 nariadenia č. 1013/2006.

69. Som teda názoru, že keď existuje neistota týkajúca sa nakladania s odpadom z dôvodu, ako je to v prípade sporu vo veci samej, jeho dvojakej klasifikácie v stĺpcoch a) a d) prílohy nariadenia č. 1418/2007, je potrebné zvoliť si prísnejšie riešenie umožňujúce obmedziť prepravy odpadov, konkrétne zákaz vývozu. Toto riešenie je najlepšie spôsobilé dosiahnuť cieľ ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, ktorý sa usiluje dosiahnuť nariadenie č. 1013/2006.

70. V dôsledku toho som vzhľadom na všetky tieto skutočnosti názoru, že článok 37 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s prílohou nariadenia č. 1418/2007 je potrebné vykladať v tom zmysle, že odpady zaradené v kategórii B1120 sú predmetom zákazu vývozu do Libanonu.

71. Napokon, a na účely vyrovnania sa so všetkými otázkami diskutovanými na pojednávaní, otázka, či vyššie analyzované ustanovenia sú dostatočne jasné na to, aby mohli predstavovať v rámci vnútroštátneho práva znaky trestného činu v súlade so zásadou zákonnosti trestného práva, v danom prípade patrí do oblasti výlučného posúdenia vnútroštátnym súdom.

29 Rozsudok Komisia/Parlament a Rada, už citovaný, bod 62.

30 Pozri rozsudok z 21. júna 2007, Omni Metal Service, C-259/05, Zb. s. I-4945, bod 30.

31 Pozri prvé a ôsme odôvodnenie Bazilejského dohovoru.

32 Pozri desiate odôvodnenie tohto dohovoru.

72. Som teda názoru, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na túto otázku.

IV – Návrh

73. Na základe uvedeného navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku Amtsgericht Bruchsal takto:

Článok 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 308/2009 z 15. apríla 2009 v spojení s prílohou nariadenia Komisie (ES) č. 1418/2007 z 29. novembra 2007 o vývoze na zhodnotenie určitého odpadu uvedeného v prílohe III alebo IIIA k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 do určitých krajín, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD o riadení pohybov odpadov cez štátne hranice, treba vykladať v tom zmysle, že odpady zaradené do kategórie B1120 sú predmetom zákazu vývozu do Libanonu.

i — V súlade so žiadosťou o anonymizáciu bolo meno uvedené v úvodnej časti, ako aj v bodoch 32, 33, 34, 35 a 41 nahradené písmenami po sprístupnení tohto textu na internete.